

1. Az Úr Is - ten mon - da az én U - ram - nak:
Ülj az én ha - tal - mam - nak jobb - já - ra,
Míg el - len - sé - gid, a - kik rád tá - mad - nak,
Zsá - mo - lyul té - szem lá - ba - id a - lá.

2. Az Úr Sionból kinyújtja pálcádat / Birodalmadnak erősségére,
Ellenségid közt mutasd országlásod, / Uralkodjál a népnek közötté.
3. Dicsőségére a te szentségednek / A nép örvendez győzedelmeden.
És neked oly sok fiad születnek, / Mint a hajnali harmat a földön.
4. Mert az Úr Isten megesküdt tenéked, / Amit meg nem bán
soha örökké,
Melkisédeknek rendje szerint értsed: / Te vagy a főpap most
és örökké.
5. Az Úr, aki ül a te jobb kezeden, / Ha megharagszik egykor
valóban,
A hatalmas királyokat erősen / Hatalmával megrontja legottan.
6. A pogányokon ítéletit tartja, / Megtölti a földet holttestekkel,
Ellenségidnek vezérit megrontja, / Országáa kihat e földre széjjel.
7. Az úton iszik a tiszta patakából, / Melynek vize foly nagy
harsogással,
Ennek okáért ő nagy hatalmából / Emeli fejét nagy méltósággal.